

1.11.2012

Till församlingarna

Innehåll: Rekommendationsavtal om förrättningsarvoden

Rekommendationsavtal om förrättningsarvoden

En ny rekommendation om förrättningsarvoden för präster och kantorer har godkänts av Kyrkans arbetsmarknadsverk, Förhandlingsorganisationen för offentliga sektorns utbildade FOSU rf och Kyrkliga sektorns fackorganisation SVTL rf. Rekommendationsavtalet är i kraft 1.11.2012–31.3.2014. I församlingar träder rekommendationsavtalet i kraft genom kyrkofullmäktiges beslut och i kyrkliga samfälligheter genom gemensamma kyrkofullmäktiges beslut.

Avtalsparterna har i avtalet fastställt arvoden för sådana förrättningar och uppdrag som enligt vedertagen praxis inom församlingarna har utförts mot förrättningsarvode. Församlingen kan i samband med godkännandet av detta rekommendationsavtal fastställa ett arvode också för sådana förrättningar eller uppdrag som inte nämns i rekommendationsavtalet men som inom församlingen normalt utförs mot förrättningsarvode.

Det nya rekommendationsavtalet innehåller både strukturella och innehållsmässiga ändringar. Nivån på arvodestaxorna har också justerats.

Grundprinciperna för tillämpningen av avtalet har inte ändrats

Avtalet tillämpas och förrättningsarvode betalas (§ 2 mom. 1),

- då en församling anlitar utomstående arbetskraft för präst- eller kantorsuppgifter på grund av att församlingens egna anställda är förhindrade att utföra förrättningen eller uppdraget
- då församlingen på förhand har avtalat med personen i fråga om att förrättningen eller uppdraget ska utföras på basis av förrättningsarvode.

Denna grundprincip för tillämpningen av avtalet gäller fortfarande. En annan princip som kvarstår oförändrad är att en församling inte kan betala förrättningsarvode till sina egna anställda (§ 2 mom. 2).

De viktigaste revideringarna

Prissättningen av förrättningar och uppdrag enligt det nya rekommendationsavtalet är tvådelad (§ 3 samt bilagorna 1 och 2). Vilkendera bilagan som tillämpas beror på om den som utför förrättningen har ett gällande anställningsförhållande eller inte. Utgångsläget är att en församling inte kan betala förrättningsarvode till sina egna anställda.

Bilaga 1 tillämpas då den som utför förrättningen står i anställningsförhållande till någon annan kyrklig arbetsgivare (församling, kyrklig samfällighet, domkapitel eller Kyrkostyrelsen) än den som har begärt att förrättningen eller uppdraget ska utföras. En förutsättning för utbetalning av förrättningsarvode enligt bilaga 1 är att tjänsteinnehavaren utför förrättningen eller uppdraget i fråga på sin lediga dag. Därtill förutsätts att tjänsteinnehavaren har fått tillstånd av sin chef att utföra förrättningen eller uppdraget. Denna bilaga tillämpas också i sådana fall där den församling inom vilken förrättningen utförs hör till en kyrklig samfällighet och den som utför förrättningen är anställd av denna kyrkliga samfällighet eller någon församling som hör till den. Nedsatta arvoden fastställs inte längre för sådana fall.

Bilaga 2 tillämpas då den som utför förrättningen inte står i anställningsförhållande till någon kyrklig arbetsgivare. Exempel på sådana personer är pensionärer och anställda inom skolväsendet.

I prissättningen av förrättningarna enligt bilaga 1 har det beaktats att en person som är anställd hos en kyrklig arbetsgivare och som anlitas för en förrättning eller ett uppdrag kan förbereda sig för uppdraget på sin arbetstid. Taxorna enligt denna bilaga är lägre än taxorna enligt bilaga 2. Samma förrättningar och uppdrag tas upp i bägge bilagorna. Taxorna i bilaga 2 inkluderar dock inget maximiarvode per dygn. Arvodena är 2–16 euro högre i bilaga 1 och 12–70 euro högre i bilaga 2 jämfört med arvoden enligt den nuvarande förrättningsarvodestaxan.

Listan över förrättningar och uppdrag som omfattas av prissättningen i bilagorna har uppdaterats. Prissättningen omfattar inte längre taxor för huvudgudstjänster på söndagar och kyrkliga helgdagar och inte heller taxor för jouttjänstgöring vid ämbetsverk eller annat ämbetsverksarbete. Den punkt i prissättningen som gäller gudstjänster har utformats utifrån de olika gudstjänstformulären (mässa, det vill säga nattvardsgudstjänst, familjemässa, predikogudstjänst, familjegudstjänst och veckomässa) med beaktande av bland annat arbetsmängd och arbetets svårighetsgrad. Den högst prissatta gudstjänsten är mässan, det vill säga nattvardsgudstjänsten, och familjemässan. De övriga gudstjänsterna, det vill säga predikogudstjänst, familjegudstjänst och veckomässa, bildar taxan ”Annan gudstjänst”. I taxan för mässa, det vill säga nattvardsgudstjänst, och familjemässa under prästuppgifter beaktas också antalet präster som deltar i förrättningen och arbetsfördelningen mellan dessa enligt den gällande handboken för kyrkliga förrättningar.

Övrig information om avtalet

De arvoden för prästuppgifter som anges i rekommendationsavtalet tillämpas på personer som ordinerats till prästämbetet. Den som utför kantorsuppgifter ska vara behörig för minst en kantorstjänst som kräver så kallad annan av biskopsmötet godkänd examen. Församlingen kan fastställa lägre taxor än de arvoden som anges i avtalet för personer som saknar i avtalet avsedd behörighet.

Rekommendationsavtalet om förrättningsarvoden följer som [bilaga](#) till detta cirkulär.

Arbetsmarknadsdirektör Risto Voipio

Jurist Timo von Boehm